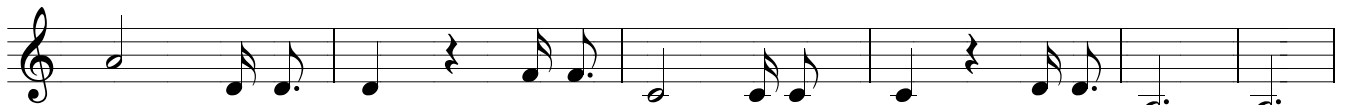

Ngày dài trên quê hương.

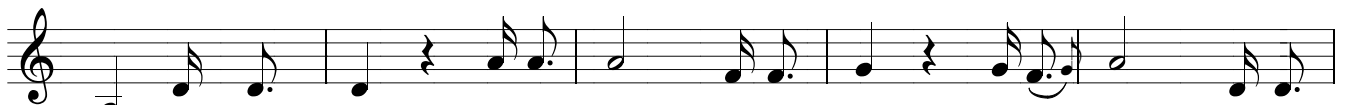
Trịnh Công Sơn

Một người già trong công viên Một người điên trong thành
Ngày thật dài trong âu lo Rồi từng đêm bom đạn

phố Một người nằm không hơi thở Một người ngồi nghe bom nổ
phá Người Việt nhìn nhau xa lạ Người Việt nhìn nhau cảm thù

Một người ngồi hai mươi năm Nhìn hỏa châu đêm rực sáng Đàn trẻ
Một ngục tù trên quê hương Người Việt Nam quên nỗi giống Rồi từng

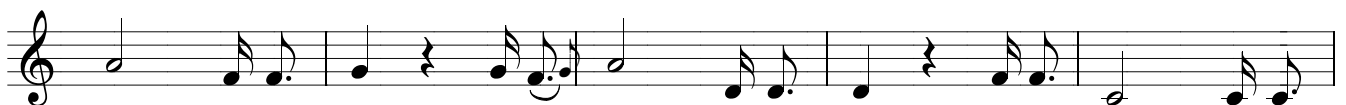
nhỏ quen bom đạn Người Việt nằm với vết thương Mẹ Việt nằm hai mươi
ngày xây uất hận Rồi hình hài nát dấu bom Mẹ Việt nằm hai mươi

năm Xương da mềm đợi giờ sông núi thiêng Một màu vàng trên da
mãn Xương da mềm đợi giờ sông núi thiêng Một màu vàng trên da

thơm Nên giữ gìn màu lúa chín quê hương Một ngày dài trên quê
thơm Nên giữ gìn màu lúa chín quê hương Một ngày dài trên quê

hương Ngày Việt Nam hoang tàn quá Một ruộng đồng tro đất đỏ Một đàn
hương Bầy trẻ thơ nay đã lớn Một người già lo âu nhìn Người già

bò không lưỡng cổ Một ngày dài trên quê hương Người Việt Nam quên mình
chờ cơn gió lặng Một người ngồi hai mươi năm Cuộc buồn vui ly rượu

sống Một ngục tù nuôi da vàng Người Việt nằm nhớ nước non.
đắng Người Việt nào da không vàng Mẹ Việt nào nhớ xác con.